

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s poštnim domom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročilne.

Posamezni listi dobó se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Sol in njena cena.

Nekateri ljudje so polni domišljije. Samo na sebi to ni hudo, a če se potlej od njih terja, naj še drugi verujemo na njih domišljije, to pa je lahko že sitno.

Taki ljudje so nemški liberalci in njim na čelu oni, ki se držé nemškega kluba. Po njih misli imajo oni in to sami, poklic in torej tudi vse lastnosti, katerih je treba, da se naše cesarstvo prenove ter postane srečno. Ker pa najde nemški klub le malo vere med razumnim prebivalstvom, zato dela sedaj posebno na dve strani, na kmete in na delalce. Delalcem se prikupuje, kakor le more ter jim obeta zlate gradove, ako čejo priseči pod njegovo bandero.

Je-li dobiva med njimi kaj tal, to nam sicer ni znano, a toliko vemo, da se delalci držé zapete vsem sedanjim strankam nasproti in brž, ko ne so zato tudi proti nemškemu klubu mrzli za njegovo ljubkovanje. Preveč je razvidno, kam da pri nemškem klubu pestaco moli.

Vidi se pa to že tudi iz tega, da so se sedaj z vso silo vrgli na kmeta ter bi njega radi ujeli v svojo mrežo. Izberljivi pa pri tem niso. Kjer je mogoče, tam naleti človek na take mreže. V zadnjem zasedanju drž. zbora bili so segli po soli ter so si iz nje, sam večni Bog ve, kako spleli enako mrežo.

Da pri hiši ni lahko tako katere druge reči treba, kakor soli, to je znano; da za njo mora marsikak, v časih zadnji krajcar iti iz hiše, tega tudi ne ugame človek težko. In sol prodava država ter je zato tudi njena cena v rokah države.

Od nje ima država lep dobiček in kakor nihče, tako si tudi država lepega dobička ne da vzeti z lehka. Ustavlja se temu, kolikor je mogoče. Verjetno, saj ga nima lahko kje iz kake druge reči. To ni nobena skrivnost. Vrh vsega pa je finančni minister, dr. pl. Dunajewski, to tudi razodel v dotičnem odseku in je še pridjal, da ni upanja, da se kedaj ogerska vlada udá, vsaj ne kmalu, taki želji.

Ali vse eno in morebiti prav zato vzdigne se v državnem zboru poslanec za Maribor, dr. Ausserer, predlaga z zategnenim glasom, naj se v obče soli cena zniža. Vsak je vedel, da je tak predlog jalov, ako in dokler se mu protivi vlada. Toda dr. Ausserer je lahko po ceni sedaj prodajal svetu svoje in blago svojega kluba, češ, da jim hodi čez vse za to, naj se ubogim ljudem pomaga. Kakor za nameček pa je še udrihnul potlej po kmečkih poslancih, češ, da jim ni mar za koristi kmetov.

Resnica je že, da če dobodo kmetje sol dober kup, dadó je lahko ali vsaj lažje tudi svoji živini. Njej je sol tudi koristna, ali vprašanje je, je-li pa splah mogoče ceno toliko znižati soli, da je kmet v stanu kupiti si je tudi za živino? Po naših mislih to ni mogoče in tudi ni treba. Ako se sopet, kakor kedaj, nareja sol za živino in ako se prodaja le-ta po nizki ceni, pomagano je kmetu, država pa ne trpi izgube. Za ljudi pa, za živino ena in ista sol, ne, ta ne kaže nikam.

Zato se nam zdi, da so poslanci na desnici veliko pametnejši. Oni so predložili drž. zboru resolucijo in so jo tudi soglasno vzprijeli, naj se naša vlada dogovarja z ogersko ter skuša na novo spraviti živinsko sol med kmete. Da se država ubrani mogoči škodi, zato pa kaže, da jo delé okrajni zastopi ali pa podružnice c. kr. kmetijske družbe med-nje.

Če vzprejme vlada to misel ter jo izpelje razumno, ustreže gotovo kmetovalcem, ne da je treba za to, še novih ali večjih davkov. Tacih pa bi bilo treba in to brez vsega vprašanja, ko bi vlada na besedovanjo dr. Aussererja poslušala. Dobro, da pozna te ptiče.

Kričaci, kakor se kaže v tem dr. Ausserer in njegovi pristaši v nemškem klubu, pač niso po takem za to, da jih človek posluša, naj bi se še enkrat bolj napenjali, kakor so to doslej storili. Resnobe, vzboljšanja ne more in ne pričakuje od njih nihče.